

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Kfv.VI.35.035/2013/5.szám

A Kúria a (ügyintéző: dr. ügyvéd, által képviselt felperesnek az dr.jogtanácsos által képviselt alperes ellen adóhatározat felülvizsgálata iránt indult perében a Nyíregyházi Törvényszék 2012. október 8. napján kelt 5.K.20.984/2012/11. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 16. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Nyíregyházi Törvényszék 5.K.20.984/2012/11. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az adóhatóság a felperesnél 2011. januártól október hónapokra egyes adókötelezettségek teljesítésére irányuló ellenőrzést végzett. A vizsgálat a foglalkoztatottakkal kapcsolatos bejelentési, nyilvántartási kötelezettség teljesítésének ellenőrzésére irányult. Az ellenőrzés megállapította, hogy a vizsgált időszakban a felperes 282 főt alkalmazott munkaviszony keretében, akiket szabályszerűen bejelentett és a bevallásában is szerepeltetett. Egyszerűsített foglalkoztatás keretében is foglalkoztatott 37 fő munkavállalót, közülük 1 főt minden hónapban és 36 főt 2011. július hónapban. A foglalkoztatott alkalmazottak esetében a biztosítási jogviszony tekintetében keletkezett bejelentési kötelezettségének a 11T1041 nyomtatványon a felperes eleget tett. A felperes folyószámláján a vizsgált időszakban az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló 2010. évi LXXV. törvény (a továbbiakban: Efotv.) 8. § /2/ és /3/ bekezdésében meghatározott adónemek összesített hátraléka meghaladta a 11. § /6/ bekezdésben meghatározott 300.000 forintos

értékhatárt 2011. február 14-től március 16-ig, április 12-től április 17. napig, május 12-től május 15. napig, augusztus 12-től augusztus 18. napig és október 12. napján. A vizsgálat feltárta, hogy K. I. február 18-án, március 4-én és 11-én, április 15-én, május 13-án, összesen 5 napon nem foglalkoztathatta volna a felperes egyszerűsített foglalkoztatás keretei között. Ezen a munkavégzési napokon az ellenőrzési jegyzőkönyv K. I. be nem jelentett alkalmazottnak minősítette, akire vonatkozóan a munkáltató, illetve kifizető a külön jogszabályban meghatározott bejelentési kötelezettségének az ellenőrzés megkezdéséig a 11T1041 nyomtatványon nem tett eleget.

Az elsőfokú hatóság határozatával a felperes terhére be nem jelentett alkalmazott foglalkoztatása miatt (1 fő) 30.000 forint mulasztási bírságot szabott ki, egyben kötelezte az adózót, hogy tegyen eleget bejelentési kötelezettségének. A felperes fellebbezett a határozat ellen, amelynek elbírálása során az alperes a 2012. április 12. napján kelt 2112307684. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében az alperes határozatának felülvizsgálatát és az elsőfokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezését kérte.

A törvényszék a felperes keresetét alaptalannak értékelte és elutasította azt. Ítéletének indokolásában hivatkozott az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 143. § /1/ bekezdésére, a Pp. 324. § /2/ bekezdés a/ pontjára, 339/A. §-ára, 213. § /1/ bekezdésére és 215. §-ára, valamint a Pp. 206. §-ában és 164. §-ában foglaltakra. Rögzítette, hogy a felperes az alperes által rögzített tényállást vitássá nem tette, mindössze arra hivatkozott, hogy a jogszabályok téves értelmezése alapján vont le helytelen jogi következtetést az alperes.

A felperesnél az adónemek összesített hátraléka meghaladta az Efv. 11. § /6/ bekezdésében meghatározott 300.000 forintos értékhatárt. Ezen tényadatok alapján helytálló a jogkövetkeztetése, hogy K. I. 2011. február 18., március 4., 11., április 15. és május 13. napján nem volt foglalkoztatható egyszerűsített foglalkoztatás keretében.

Hangsúlyozta a törvényszék, a felperes keresetében maga is elismerte, hogy a jogviszony adójogi minősítése során tévedett. Ez egyúttal azt is jelenti, hogy elismerte, miszerint az alperes a jogviszonyt adójogi szempontból helyesen minősítette, ebből fakadóan nem a helyesen minősített jogviszonynak megfelelően történt a bejelentés a felperes részéről. Ettől eltérő, más nyomtatványon történő bejelentetett foglalkoztatás nem tekinthető jogszerűnek, Az egyes adójogi minősítésekhez eltérő

jogkövetkezményeket fűz a jogszabály, ezért nem értékelhető a felperes azon hivatkozása, mely szerint ugyanezen adatokat jelentette be K. I. személyéhez fűződően. Az alperes az adott adójogi minősítéshez tartozó jogkövetkezményt köteles alkalmazni, mint kógens szabályt, attól el nem térhet.

Megállapította azt is a törvényszék, hogy az Art. 172. § /2/ bekezdése alapján az alperes indokoltan szabta ki a bírságot, amelynél figyelemmel volt a /21/ bekezdésben foglaltakra is, így az alperes határozatának felülvizsgálata során sem eljárásjogi, sem anyagi jogszabálysértés nem volt feltárható.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott bekezdés felülvizsgálati kérelmet, annak megváltoztatását és az alperesi határozatok megsemmisítését kérte. Álláspontja szerint a törvényszék a tényállást helyesen állapította meg, azonban a jogszabályok téves értelmezése alapján helytelen jogi következtetést vont le, ezért jogszabálysértő az ítélet. Jogi álláspontja keretében a felperes az Art. 178. § 8. és 22. pontjára, valamint 16. § /4/ bekezdésére, az Efotv. 8. § /4/ bekezdésére hivatkozott. Kifejtette, hogy az Art. 178. § 22. pontja alapján az Efotv. hatálya alá tartozó munkavállaló is munkaviszonyban áll. Az Art. 16. § /4/ bekezdése a munkaviszonnyal kapcsolatosan kötelezően az adóhatóság részére bejelentendő adatokat sorolja fel. Figyelemmel ezen rendelkezésekre a bejelentéshez rendszeresített adatlapok ugyanazokat az adatokat tartalmazzák, mivel ugyanazon adatokat kell az adóhatóság felé bejelenteni, az Art. fenti két rendelkezése alapján. Érvelése szerint a munkáltató úgy létesít, illetve tart fenn az Efotv. szerinti munkaviszonyt, hogy a törvényi feltételek nem teljesülnek, a munkáltató a munkavállalóra nem alkalmazhatja a törvény kedvező rendelkezéseit, járulékfizetési rendelkezéseit, minden esetben a munkáltató az egyszerűsített foglalkoztatás keretében alkalmazott személy utáni személyi jövedelem adó - és járulékfizetési kötelezettségekre - az Szja. és a TBj. rendelkezéseit köteles alkalmazni, nem pedig az Art. 108. § /8/ bekezdését. Önmagában az a tény, hogy a Efotv. rendelkezéseinek alkalmazására nem volt jogosult, a munkavállalóval megkötött szerződésüket annyiban érinti, hogy nem jogosult a járulékkedvezmény igénybevételére. A szerződésnek az egyéb, érdemi részeire vonatkozóan a felek megállapodása nem változik meg, azaz a munkaszerződés határozott időre meghatározott munka elvégzésére jött létre, amelynek érdemi adatait az adóhatóság irányába bejelentette.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § /1/ bekezdése alkalmazásával tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria álláspontja szerint a törvényszék megfelelő alapossággal feltárta és rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást és abból az ide vonatkozó jogszabályok alkalmazásával helytálló jogi következtetést vont le.

Kiemeli a Kúria, hogy a Pp. 270. § /2/ bekezdés és 272. § /2/ bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárás során kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható, a Pp. 275. § /2/ bekezdésének megfelelő a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben.

A Kúria egyetértett a törvényszéknek az alperessel egyező azon álláspontjával, hogy K. I. a jogerős ítéletben is megjelölt öt időpontban annak ellenére alkalmazta egyszerűsített foglalkoztatás keretei között a felperes, hogy az Efotv. 11. § /6/ bekezdése értelmében ezeken a napokon a törvényben meghatározott adónemekben 300.000 forintot meghaladó adótartozása állt fenn, vagyis az adózó munkaviszonya nem az Efotv. hatálya alá tartozó munkaviszonynak minősült.

Kiemelést érdemel, hogy az egyszerűsített foglalkoztatás bejelentésével az adózó elismerte a foglalkoztatás tényét. Mivel a foglalkoztatás fentiekől eltérő bejelentési kötelezettség alá eső esetét K. I. esetében nem bizonyította, jogszerűen állapított meg az adóhatóság az általános szabályok szerinti munkavégzést és az ehhez kapcsolódó bejelentési kötelezettséget is, és szankcionálta azt. Ez összhangban állt az Efotv. 14. §-ában, az Art. be nem jelentett alkalmazott fogalom meghatározásával és a 16. § /4/ bekezdésében írt törvényi rendelkezésekkel.

A Kúria nem fogadta el azt a felperesi hivatkozást sem, amely szerint az egyszerűsített foglalkoztatás is munkaviszonynak minősül, ezért nincs jelentősége annak, hogy mely nyomtatványon jelenti be az Art. 16. § /4/ bekezdésében felsorolt adatokat. A jogszabályi előírásokból következően meghatározott formanyomtatványhoz kötött a bejelentés, a munkaviszonyban foglalkoztatott adózó bejelentésére rendszersített nyomtatványon történő bejelentés felel csak meg a jogszabályban meghatározott foglalkoztatotti bejelentésnek, egyéb nyomtatványon bejelentett foglalkoztatás így jogszerűnek nem tekinthető.

A felperes felülvizsgálati kérelembeli, a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó kifogása kapcsán hangsúlyozza a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárás során kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható. Az általánosan kialakult és következetes kúriai, illetve legfelsőbb bírósági gyakorlat szerint, ha a felülvizsgálati kérelem a jogerős ítélettel megállapított

tényállást, vagyis azt sérelmezi, hogy a bíróság a tényállást a Pp. 206. §-ának megsértésével állapította meg, a jogerős ítélet érintésének csakis akkor van helye, ha a tényállás iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat - azok egybevetése során - nem a maguk összességében értékelte, s ennél fogva a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, vagyis lényeges logikai ellentmondást tartalmaz. Nem állapítható meg azonban jogszabálysértés akkor, ha a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok okszerű mérlegelését támadja. A Pp. 206. §-a szerint szabad bírói mérlegeléssel megállapított tényállás - ha az nem iratellenes vagy logikátlan - felülvizsgálata nem lehet eredményes. A felülvizsgálati eljárásban ugyanis felülmérlegelésnek nincs helye. Nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A felülvizsgálat csak arra szorítkozhat, hogy a mérlegelés körébe vont adatok, tények értékelésénél nincs-e nyilvánvalóan helytelen következtetést.

Szükségesnek tartja azonban leszögezni a Kúria, hogy a felperes sem a közigazgatási eljárás során, sem a törvényszék előtt, de felülvizsgálati kérelmében sem vitatta a tényállás helyességét, a jogszabályok téves értelmezésére alapította felülvizsgálati kérelmét.

Utal arra is a Kúria, hogy megalapozatlannak volt tekinthető a felperes hivatkozása a Tbj. és az Szja. törvény szabályainak alkalmazására vonatkozóan is. Az Efotv. 8. § /4/ bekezdése szerint ez akkor történhet, ha az egyszerűsített foglalkoztatásra a létszám és időkorlát túllépésével kerül sor. Az Efotv. 14. §-a értelmében e törvényben nem szabályozott adózást érintő kérdésekben az Art. rendelkezéseit kell alkalmazni, tehát jogszerűen járt el az alperesi hatóság, amikor az Art. be nem jelentett alkalmazott fogalmát és a 16. § /4/ bekezdésében foglalt törvényi rendelkezést alkalmazta és erre alapítottn szankcionálta a felperest.

A fentiekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat nem sértette meg, ezért azt a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült alperesi perköltség megfizetésére a Kúria a felperest a Pp. 270. § /1/ bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdés szerint kötelezte.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a felperes a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § /2/ bekezdése értelmében köteles.

, 2013. január 27.

**Dr.Sperka Kálmán sk. a tanács elnöke, Dr.Fekete Ildikó sk. előadó
bíró, Dr.Sugár Tamás sk. bíró**

A kiadmány hiteléül

bírósági írnok